

(๑๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไยพระมหาชนกัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๔/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔๒/๒๕๖๕

วันที่ ๑๔ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	นายพุฒิพงศ์ ทีรڅุธิติ	ผู้ร้อง
	สำนักงานศาลปกครอง	ผู้ถูกฟ้อง

เรื่อง นายพุฒิพงศ์ ทีรڅุธิติ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาอนุญาตตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายพุฒิพงศ์ ทีรڅุธิติ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องยื่นฟ้องคดีผ่านระบบงานคดีปกครองอิเล็กทรอนิกส์ต่อศาลปกครองกลาง ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๘๒๔/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๐๕/๒๕๖๔ แต่ศาลปกครองกลาง มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ผู้ร้องอุทธรณ์คำสั่ง และศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ ไว้พิจารณาเนื่องจากมิได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ผู้ร้องโต้แย้งว่าตนฟ้องคดีปกครองผ่านระบบงานคดีปกครองอิเล็กทรอนิกส์ หลายคดี แต่คดีตามคำร้องนี้เป็นคดีเดียวกับที่ไม่ได้รับแจ้งคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ศาลปกครองสูงสุด ไม่รับฟังหลักฐานและเหตุผลของผู้ร้องและไม่ยอมรับว่าเป็นข้อผิดพลาดของระบบงานคดีปกครอง อิเล็กทรอนิกส์ โดยอ้างระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีปกครองทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๔ หากส่งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่า ผู้รับได้รับแจ้งแล้ว โดยไม่คำนึงว่าผู้รับจะได้รับหรือไม่ ซึ่งผู้รับไม่มีอำนาจควบคุมจัดการระบบรับส่ง

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ได้ การอกรับเบี้ยบดังกล่าวโดยอ้างอิงพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๒๓ ที่กำหนดให้การรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่ามีผลนับแต่เวลาที่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้เข้าสู่ระบบข้อมูลของผู้รับข้อมูล ส่งผลกระทบต่อสิทธิในการอุทธรณ์คดีของผู้ร้อง พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๒๓ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครองทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๔ เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงการรับส่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชนในปัจจุบัน ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่องเนื่องจากพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๒๓ ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ส่วนระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครองทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๔ มิใช้การใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมาย มิอาจถือได้ว่ามีการกระทำทางปกครองที่ทำให้ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้จากการดำเนินการดังกล่าว อีกทั้งสำนักงานศาลปกครองกลางได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการส่งหรือแจ้งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครองทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดไว้ จึงรับฟังไม่ได้ว่ามีการกระทำละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๒๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครองทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาในวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเอิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาโดยสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกกล่าวหาโดยสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลมีการพิจารณาในวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา ๗ (๑) ให้ด้วยลายเซ็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลมตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง” วรรคสอง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ต้องระบุการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของตนโดยตรงให้ชัดเจนว่าเป็นการกระทำใดและละเอียดต่อสิทธิหรือเสรีภาพของตนอย่างไร” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลมีคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลมิได้รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณา ก็ต้องให้ศาลมีคำร้องตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลมีคำร้องตามมาตรา ๔๙ ให้ศาลมีคำร้องตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ใดถูกกล่าวหาโดยสิทธิหรือเสรีภาพหรือรัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าการละเมิดนั้นเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาในวินิจฉัยคดีของตน พร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว” วรรคสี่ บัญญัติว่า “ให้นำความในมาตรา ๔๖ วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับแก่การยื่นและการพิจารณาคำร้องตามมาตรานี้ด้วยโดยอนุโลม”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้อง เป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๒๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา

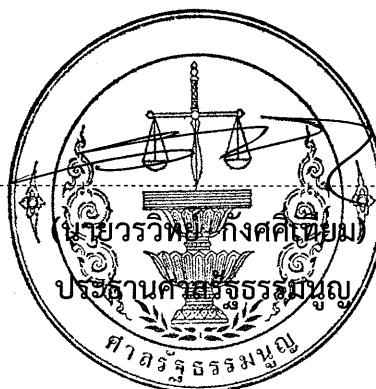

- ๔ -

ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่าเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย ซึ่งตามรัฐธรรมนูญบัญญัติให้สิทธิในเรื่องนี้ไว้เป็นการเฉพาะตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๓๑ (๑) แล้ว กรณีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ส่วนกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครองทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ เห็นว่า แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ระเบียบดังกล่าว มิได้มีสถานะเป็น “บทบัญญัติแห่งกฎหมาย” ที่ตราขึ้นโดยฝ่ายนิติบัญญัติตามความหมายของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาвинิจฉัย

- ๒ -

(คำสั่งที่ ๔๙/๒๕๖๔)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพท์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เพพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราษฎ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ